1 CAŁKA OZNACZONA (Wykład nr 1)

Definicja 1.1 *Niech będzie dana funkcja f określona na przedziale domkniętym $[a,b]$. Niech*

$$a = x_0 < x_1 < x_2 < ... < x_{n-1} < x_n = b$$

będzie dowolnym podziałem przedziału $[a,b]$ takim, że długości wszystkich przedziałów postaci $[x_i, x_{i+1}]$, dla $i = 0, 1, ..., n-1$, maleje do zera, gdy liczba punktów podziału rośnie. (podział taki nazywamy podziałem normalnym.) Niech $\overline{x}_i \in [x_i, x_{i+1}]$, dla $i = 0, 1, ..., n-1$. Sumę

$$S_n = \sum_{i=1}^{n} f(\overline{x}_i)(x_{i+1} - x_i)$$

nazywamy sumą całkową. Jeżeli istnieje granica

$$\lim_{n\to\infty} S_n$$

niezależna od sposobu podziału odcinka $[a,b]$ oraz wyboru punktów pośrednich $\overline{x}_i$, to granicę tę nazywamy całką oznaczoną funkcji f na przedziale $[a,b]$ i oznaczamy

$$\int_a^b f(x)dx.$$

Rysunek

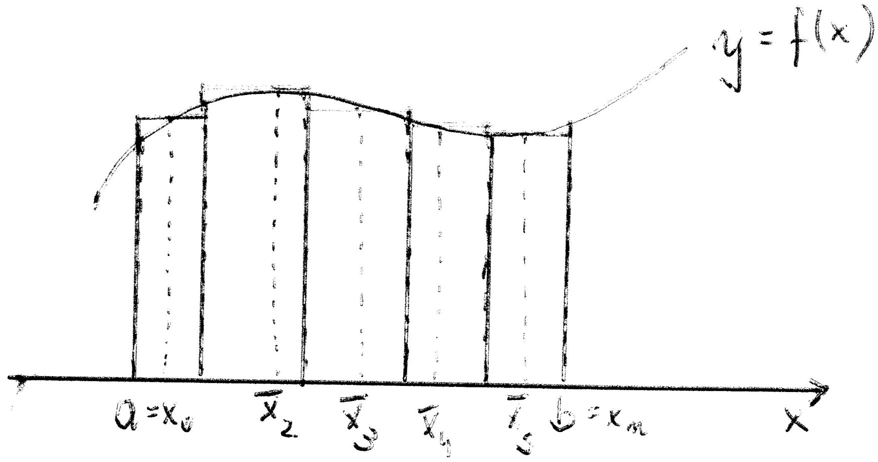

Wartość całki oznaczonej z funkcji **nieujemnej** f jest polem obszaru leżącego między wykresem funkcji f a osią ox na przedziale $[a,b]$.

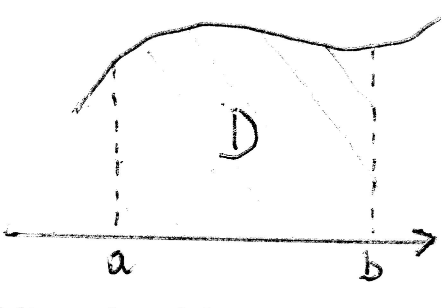

$$|D| = \int_a^b f(x)\,dx.$$

Do obliczania całek oznaczonych wykorzystujemy <u>Główne twierdzenie rachunku całkowego</u>: